

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Polletna naročnina L. 2.000

Letna naročnina L. 4.000

Letna inozemstvo L. 5.000

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVI. - Štev. 5 (1287)

Gorica - četrtek, 31. januarja 1974 - Trst

Posamezna številka L. 100

Poslanstvo katoliškega tiska danes Zgodovinski preokret na Bližnjem vzhodu

»Katoliško Cerkev je ustanovil Kristus Gospod, da prinaša zveličanje vsem ljudem in mora zato brezpogojno oznanjevati zveličavno oznanilo tudi z družbenimi obličji,« je izjavil zadnji vesoljni cerkveni zbor. Katoliški tisk je eno izmed družbenih obličij v službi oznanjevanja evangelija. Evangelij se namreč ne oznanja samo v cerkvi in v verskem tisku, temveč tudi po drugih poteh, ki so danes človeštvu na razpolago. V svobodnem svetu je taka pot tudi katoliški tisk.

Naloga tega tiska je predvsem obveščanje. Glede tega učil omenjeni koncil: »Jasno je, da je danes obveščanje postalo zelo koristno in potrebno zaradi napredka človeške družbe in tesnejše povezanosti njenih članov... Človeška družba ima pravico zvedeti, kar je v ustreznih razmerah posameznikom ali skupinam primerno.«

Kako je danes z obveščanjem, je vsem znano: veliki dnevniki, tiskovne agencije, televizija in radio so v službi državnih režimov ali močnih gospodarskih in političnih interesov. Vsi ti pa niso Cerkev in krščanstvu nič naklonjeni. Zato vidimo vsak dan, kako malo se zanimajo za dogodke v Cerkvi in med kristjani. Če se kdaj zanimajo, delajo to, kadar gre za kake škandale.

Naloga katoliškega tiska je predvsem ta, da napolni to veliko vrzel v današnjem obveščanju ljudi in objektivno ter v ljubeznjivo poroča o dogodkih s cerkvenega in verskega področja, da govori tudi o delu kristjanov v politiki, gospodarstvu, na socialnem polju; da seznanja bralce o življenju kristjanov in Cerkve po vsem svetu, tudi tam, kjer ne uživajo verske in demokratične svobode. Tudi o tem imajo ljudje pravico, da so obveščeni. Ker tega veliki tisk in družbena obličja navadno ne delajo ali ne poročajo po resnici in pravici, mora to storiti katoliški tisk.

To je tem bolj potrebno, ker danes ima velik in odločilen pomen javno mnenje. Koncil pravi: »Javno mnenje ima danes veliko moč in velik vpliv na zasebno in javno življenje vseh vrst državljanov. Zato morajo vsi člani človeške družbe na tem področju spolnjevati svoje dolžnosti in si prizadevati, da bodo tudi s pomočjo družbenih obličij oblikovali in širili pravo javno mnenje.« Pravilno sodbo si more človek ustvariti le, če je pravilno obveščen; javno mnenje more biti objektivno le, če so ljudje vsestransko obveščeni. Zato da se resnica spozna, je treba čuti oba zvona.

Samo na ta način bo mogel državljan pravilno presojati ljudi in dogodke, ločiti pravo od nepravice. Kajti vemo, kako danes nekateri vsiljujejo svoje mnenje.

Slišal sem neko zgodbo, ki ne vem, koliko je resnična. Nekje v Toskani sta živel prijatelj, liberalcec in komunist. Prva leta po vojni sta skupno prebirala vse velike dnevnike od La Stampa in Corriere della Sera do Avanti in L'Unità. Potem je liberalcec odšel in se vrnil šele čez nekaj let. Obiskal je prijatelja komunist in se začudil, da je bral samo L'Unità. Vprašal ga je, zakaj ne bere drugih časopisov. »Veš,« mu je odgovoril komunist, »če berem še druge časopise, začnem dvomiti, ali ima L'Unità prav.«

Nekateri se res bojijo soocenja dejstev in idej. Zato diktature vseh vrst izvajajo cenzuro nad vsemi družbenimi obličji, ker se bojijo, da bi državljani začeli dvomiti v pravstnost njihovega sistema; drugi pa sami nad sabo izvajajo tako cenzuro in ne berejo drugače mislečega tiska, ne poslušajo tujih radijskih postaj, ne gledajo tuje televizije, da bi ne začeli drugače misliti. Revne osebnosti in okrnjeni ljudje so to.

SVOJSTVENE NALOGE

NASEGA KATOLISKEGA TISKA

V soglasju s temi splošnimi nalogami katoliškega tiska ima naš slovenski zamejski katoliški tisk še nekaj svojstvenih nalog. Glavne bi bile naslednje:

Obveščati mora o naših domačih zadevah, o življenju naše slovenske manjšine,

posebno se na tistem področju, kjer drugi molče ali poročajo neobjektivno. To je življenje in delovanje slovenskih demokratičnih ljudi in kristjanov. V tem oziru vemo, kako stroga cenzura vlada v Ljubljani in v Sloveniji sploh. Pa tudi v zamejstvu vemo, kako malo posluha ima neki določeni tisk za vse, kar ne zraste na zelniku tako imenovanih levičarskih Slovencev.

Ko poroča, ustvarja katoliški tisk tudi javno mnenje. V tem oziru je njegova naloga, zlasti se naloga »Katoliškega glasa« nenadomestljiva. Brez tega svobodnega tiska bi med našo manjšino kljub demokratični svobodi, v kateri živimo, vladala dejanska ideološka diktatura. Po nekaterih vaseh tako diktatoru že imam. Saj na osebe in družine, ki si upajo brati ali celo naročiti »Katoliški glas« ali kak drug katoliški list, kažejo s prstom in jih zmerjajo z »izdajalci« in »fašisti«.

Pred dnevi je na upravo našega lista prišla dopisnica: »Odpovedujem Katoliški glas, saj razumete moj položaj.« Dopisnica je bila iz neke vasi na Tržaškem. Pristaši diktature proletariata se bojijo, da bi kdo začel dvomiti v pravilnost njihovih idej.

Slovenski katoliški tisk v zamejstvu ima zato prvenstveno nalogo, da čuva demokratične svobode naših ljudi, svobodo tiska, organizacije, delovanja, mišljenja, politične opredelitve, da ne postanemo vsi »ređči roboti«, kakor tisti komunist v Toskani.

Naj bo nekaterim prav ali ne, kot katoličani smo in bomo ostali nasprotniki vseh diktatur v boju za človeka, ki naj si v svobodo kuje usodo sam. Tudi slovenski človek v zamejstvu. Zaradi tega nas bodo še naprej zmerjali s fašisti in izdajalci. Nič hudega. Za farizeje je bil izdajalec Kristus, za Kitajce so fašisti Brežnjevi in tovariši, za Stalina je bil fašist in izdajalec Tito in jugoslovanska partija. »Fašisti« in »izdajalci« so torej postali zelo pisana družba, ki vanjo lahko pade nekoga dne še marksiko, samo resnični fašisti ne.

M. B.

Pravilnik za mladinske maše

Kongregacija za bogočastje je 1. novembra 1973 izdala pravilnik za mladinske, oziroma otroške maše. Misli predvsem na otroke osnovnih šol. Ker je verska, tudi liturgična vzgoja, za te otroke odločilna za vse življenje, posveča Cerkev vzgoji šolskih otrok posebno skrb. Pravilnik ima tri dele: prvi govori splošno o vzgoji otrok za obhajanje evharistije, drugi o mašah odraslih, pri katerih so tudi otroci, tretji o otroških mašah, pri katerih je le nekaj odraslih navzočih.

POMEN SPORAZUMA ZA EGIPET

Predsednik Sadat je bil videti ob doseženem sporazumu zelo zadovoljen, skorajda navdušen. Dejal je, da sporazum odpira pot k novim potezom, ter izrekel priznanje ameriškemu predsedniku Nixonu in njegovemu zunanjemu ministru Kissingerju za njegova »neutrudna prizadevanja«. Napovedal je tudi, da bo obiskal Sirijo in skušal njene vodnike pridobiti

za podoben sporazum, kar je kasneje tudi storil, a brez pravega uspeha.

Sadat se zaveda, da ZDA, Japonska in zahodnoevropske države Egiptu lahko nudijo veliko bolj izdatno pomoč kot pa Sovjetska zveza. Zato je v Kairu zavel nov veter, ki piha ne več proti Moskvi, temveč proti Washingtonu, Bonnu, Parizu in Tokiu.

ZDA so Egiptu obljubile 2 milijardi dolarjev pomoči. Ameriška uvozna izvozna banka je 11. januarja letos odobrila Egiptu 350 milijonov dolarjev posojila za gradnjo 330 km dolgega naftovoda »Sumed« (Suez-Aleksandrija), Japonska pa je dala 140 milijonov dolarjev za obnovitev dela na Sueškem prekopu.

Egiptu nujno potrebuje zunanje pomoči, kajti njegovo prebivalstvo skokoma narašča. V zadnjih 14 letih se je dvignilo od 26 na 37 milijonov. Vsakih 40 sekund se rodi nov Egipčan. Računajo, da bo čez 8 let Egipt štel že 52 milijonov ljudi. Samo zemlja te množice ne bo mogla nahraniti. Potrebni so drugi viri preživljanja: industrializacija, obnovev prekopov (za njega očiščenje bo potrebnih 6 mesecev), nov veliki naftovod, naložbe tujega kapitala.

Sadat brez predaha tke svojo strategijo, ki naj prinese Egiptu tako potrebn mir. Izvedel je strateško omejeno, a zato politično zelo uspešno vojaško akcijo čez Sueški prekop; skoval je arabsko naftno fronto, s katero je razgibal ves svet; v samo središče dogajanja mu je uspelo pritegniti obe velesili ZDA in Sovjetsko zvezo. Sedaj dela na to, da se tudi Sirija vključi v pogajanja in se da pravico do udeležbe na pogaja-

njih v Ženevi zastopnikom Palestincev.

Na Bližnjem vzhodu je s sklenitvijo izraelsko-egiptovskega sporazuma o ločitvi sil zavladalo novo razgibano vzdušje, v katerem se verjetno že rojeva mir, ki bo odpisal štiri minule vojne in morda tudi prihodnje. Sklepajo se novi odnosi, nova zaveznitva, nastaja drugačen svet. Kaže, da nihče pri tem mrzličnem dogajanju ne namerava stati ob strani. Tudi Italija ne.

ITALIJA SE JE OPREDELILA ZA ARABCE

Tako je zunanji minister Moro v senatni komisiji za zunanje zadeve podal v sredo 23. januarja dolgo izjavo o sedanjem mednarodnem položaju s posebnim poudarkom na bližnjevzhodni krizi in na odnosih z arabskimi državami.

Dejal je, da se mora Izrael umakniti z zasedenih ozemelj, da je za to resolucijo, ki nosi številko 242, glasovala tudi Italija skupaj z drugimi 85 državami. To pa ne pomeni, da ne bi bila Italija za ohranitev izraelske države, tudi zaradi spomina na temačno preteklost, ko so bili Judje žrtev rasnega zapostavljanja in nacističnega zatiranja. Pa tudi palestinskega ljudstvu je treba zaščititi njegove pravice in mu dati možnost, da samo odloča o svoji usodi.

Končno je Moro podčrtal potrebo po mirnem sožitju med Izraelom in arabskimi državami v varnih in priznanih mejah, z jamstvi za njihovo varnost in neodvisnost. Ker se je to prepričanje pojavilo tudi v arabskem svetu, so postali pogoji za mir stvarni. Ponujajo se ugodna priložnosti, ki je Izrael ne bi smel zamuditi.

Trgovina po sovjetsko

V vrsto klasičnih trgovskih držav stopa za Holandijo in Britanijo sedaj tudi Sovjetska zveza. Rusi so v svetovni trgovini z živili izkoristili zastoje in pospravili velikanske dobičke.

Aprila lani so sovjetski trgovci nakupili v Evropski gospodarski skupnosti 200.000 ton surovega masla po 1,26 nemških mark za kg. Dejanska cena je veljala 6,81 mark za kg, a je razlika pokrila iz svoje blagajne EGS. Evropejci so bili vseeno veseli, da so se lahko znebili maslene gore v vrednosti 2,9 milijona mark, ker je samo letna izguba obresti na to vrednost (ker je vezana v maslenih zalozah in se ne obrestuje v banki) znašala 200 milijonov.

Od tako ugodno kupljenega masla so Rusi prodali 70.000 ton najprej svojim socialističnim prijateljem v Latinski Ameriki: Allendeju po 1,68 mark za kg, Castroju pa po 1,80 mark za kg.

Nadalje so Rusi preteklega oktobra izvedli na borzah v Winnipegu v Kanadi in Chicagu (ZDA) ogromne žitne operacije in kupili 440 milijonov bushelov (nad 16 milijonov ton) žita po povprečni ceni 1,63 dolarjev za bushel. Žito so nakladali na ladje večinoma v New Orleansu in ga odpravili v stradajoče države Indijo, Bangladeš, Senegal, a tudi v Italijo po 3,80 in 4,20 dolarjev za bushel.

Da bi poreklo žita zakrili, plovejo ruske ladje najprej v avstralske pristanišča, kjer eskrbijo žitu avstralske spremne papirje. Indiji so od 16 kupljenih milijonov ton prodali tako nad 2 milijona ton žita.

Pri svoji 620-milijonski žitni kupčiji z Združenimi državami so Sovjeti izkoristili še 200 milijonov dolarjev ameriške izvozne podpore. »Tako neumna je lahko samo ameriška vlada,« je potožil poslanec Neal

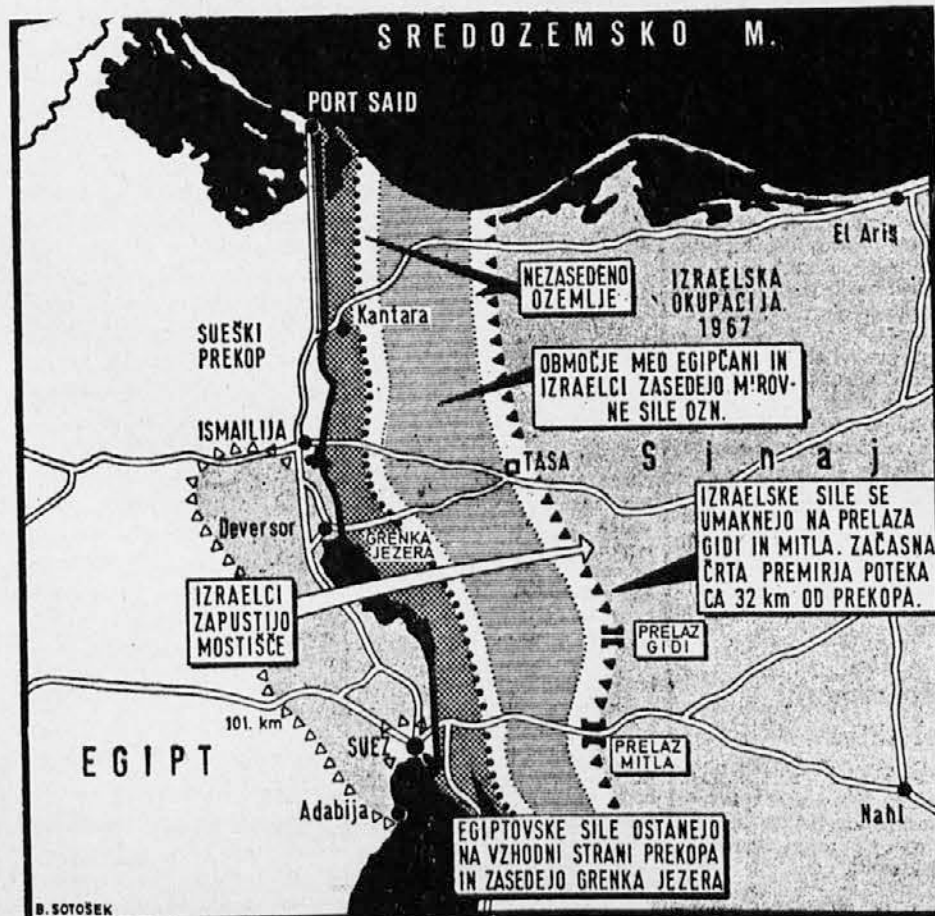
v Washingtonu.

Sovjetska zveza torej tudi kapitalističnega žita in masla nikakor ne zametuje. Z njim ustvarja celo dobičke, ki nikakor niso rezultat njenega vloženega truda in dela. Zahodni kapitalizem in vzhodni socializem se pri dobičkanosti poslih danes komaj kaj vidnega razlikujeta, razlikujejo se le teorije in ideologije, v katere naj lahkoverne množice verjamejo: kapital in dobiček, ki nosita še iz časov revolucij prizvok izkoriščanja, je bilo treba imenovati »sredstva« in »dohodek«, pa se najdejo številni, ki zaradi takih besednih zamenjav verjamejo v odrešilne ideologije.

Pri nas so še ne dolgo mnogi verjeli v romantično vseslovanstvo, v veliko slovensko bratstvo. Toda ko je v zadnjem času narasla trgovina med Sovjetsko zvezo in Italijo, Moskva niti delno ni usmerila plačilnega prometa preko kakšne slovenske banke v Italijo ali pa se poslužila slovenske manjšine za most. V Moskvi je odprla podružnico Banca Commerciale iz Milana, ki je kvečjemu manj socialistična in seveda slovanska kot pa so naše slovenske banke.

Cerkev — zaščitnica nerojenih otrok

»Katoliška Cerkev se bo tudi v letu 1974 zavzemala za popolno in učinkovito pravno zaščito nerojenih otrok,« je zadržil v novoletnem govoru kardinal Döpfner. Govoril je tudi o vrednosti zakonskega življenja po eni in celibata po drugi strani ter poudaril, da Cerkev ne sme pozabiti na matere, ki so se zaradi materinstva znašle v hudi notranji stiski in so potrebne gmotne in duhovne pomoči.

Okrogla miza o problemih beneških Slovencev

Mesec za katoliški tisk

SLOVENSKI KATOLIŠKI TISK V ITALIJI

Podajamo kratek pregled slovenskega katoliškega tiska, ki izhaja v Italiji:

NA GORISKEM

GORISKA MOHORJEVA DRUŽBA. Ta obhaja letos 50-letnico ustanovitve in je tako najstarejša tiskovna ustanova, ki brez presledka deluje že pol stoletja na Goriškem, Tržaškem in tudi po svetu. Njene publikacije pa ne smejo v Slovenijo.

KATOLIŠKI GLAS. To je informativni tednik, ki je letos stopil v svoje 26. leto izhajanja. Okrog sebe združuje Slovence iz Goriške in Tržaške; razširjen pa je tudi po svetu in ga berejo po vseh državah zapadne Evrope, v ZDA, Kanadi, Južni Ameriki. Tudi v Avstraliji ga poznajo in po nekaterih državah Azije in Afrike. Njegov predhodnik na Goriškem je bil »Slovenski Primorec«, na Tržaškem pa »Teden«.

KRAJEVNA GLASILA

Poleg obeh omenjenih publikacij, ki so splošnega značaja, imamo še nekaj tiska, ki je namenjen le določenemu krogu bralcev. Med temi je na prvem mestu VIOLICA, glasilo Marijine družbe v Gorici. Letos je v januarju obhajala 30-letnico življenja in je zato najstarejši slovenski revijalni tisk v Italiji. »Vijolice« je zamislil msgr. Mirko Brumat. Prva številka je izšla v januarju 1944. Sedaj izhaja redno vsak mesec, razmnožena na ciklostil.

Sledi ŠTEVERJANSKI VESTNIK, ki je glasilo SKPD »F. B. Sedej« v Steverjanu. Izhaja razmnožen na ciklostil enkrat na mesec. Letos gre v šesto leto obstoja.

Podobno kot v Steverjanu ima tudi prosvetno društvo »Standrež« svoje glasilo in sicer STANDRESKI ZVON. Izhaja peto leto.

Ne smemo pozabiti na PLANIKO, ki je sedaj glasilo slovenskih goriških skavtov in skavtlinj. Izhaja že kakih dvajset let. Sprva je bila glasilo fantovske Marijine kongregacije; pred desetimi leti so jo sprejeli skavti za svoje glasilo in jo od takrat dalje sami tiskajo in urejujejo.

Enkrat na leto izide v Gorici MISIJONSKA NEDELJA.

Občasno izhaja v tisku VESTNIK slovenskega dušnopastirskega središča v Gorici.

NA TRŽASKEM

MLADIKA je revija, ki izhaja desetkrat na leto. Tiskajo in urejujejo jo v Trstu. Letos stopa v 18. leto življenja. Namenjena je družinam tako na Tržaškem kot na Goriškem. Razširjena je tudi po zapadni Evropi in po obeh Amerikah.

PASTIRČEK je mesečnik za otroke in odrasčajočo mladino. Začel je izhajati leta 1946 v Gorici, potem pa se je pred kakimi desetimi leti preselil v Trst, kjer izhaja še danes. Razširjen je med otroki na Tržaškem in Goriškem.

Tržaški skavti imajo svoje glasilo JAMBOR. Razmnožujejo ga na ciklostil in sami urejujejo. Izhaja tretje leto.

Občasno izhaja NAS VESTNIK, glasilo slovenskih župnijskih občestev v Trstu. Tudi ta ima za seboj že dolgo življenje. Zadnja številka pravi, da stopa v 15. leto.

SLOVENSKA BENEČIJA

Razveseljivo je, da imajo tudi slovenski verniki v Benečiji svoje glasilo. Imenuje se DOM. Izdajajo ga nekateri slovenski dušni pastirji in izhaja občasno, nekajkrat na leto. Namenjen je predvsem beneškemu rojakom v Nadiških in Terskih dolinah ter v izseljenstvu. Drugod je malo poznan, ker piše v beneškem narečju, deloma tudi v italijanščini. Izhaja 47. leto.

Iz pregleda je videti, da le nismo tako revni na tisku. Bolj revni smo najbrž v branju. Branje zahteva namreč nekaj časa in nekaj ljubezni, obojega pa imajo številni rojaki premalo, zato rajši gledajo televizijo in berejo slikanice. Ni dovolj, da nekateri pišejo in izdajajo, še bolj potrebno je, da ljudje berejo, da dobijo čas in ljubezen tudi za branje, sicer bomo postali »polupismeni« ljudstvo.

Kaj se dogaja v Benečiji?

Naš list je glede Benečije zavzemal vedno jasna, a obenem zrela stališča: vsaka demagogija, vsako instrumentaliziranje Beneške Slovenije so nam bili vselej tuji! Vedeli smo in tudi danes vemo, da se Benečiji pripomore predvsem z ljubeznijo, s stalno prijateljsko pomočjo, z jasno opredelitvijo do narodnega beneškega vprašanja, proti vsakemu politiziranju ljudi, ki ne spadajo v Benečijo.

Zato smo povsod, kjer smo imeli kakšen vpliv, delali v tej smeri, za resnično narodno prebujenje Beneške Slovenije. Z nezaupanjem smo gledali v vse odklone; za nas je bil tak odklon volivni prijem PCI, ki je Predana kandidirala na svoji listi le za vabo glasov in ga blamirala pred konkurentom na listi DC Specogni (slednji je prejel, če nas spomin ne vara, okrog 8.000 preferenc, prvi pa le okrog 800). Za nas je bil odklon invazijski postopek določenih tržaških italijanskih strank na račun beneških Slovencev, zavedajoč se, da tržaški Slovenci resnično zavzeto gledajo na narodnostni razvoj in življenje Benečije.

Zato nas ni razkol beneških Slovencev našel nepripravljen. Vedeli smo, da bo v vrstah Benečanov samih prišlo do reakcije na zgrešeni pristop do Benečije. Prišlo bo do razkolov in preprirov med njimi samimi. In tako se je tudi zgodilo. »Matajurs«, štirinajstidnevnik, ni izhajal že več mesecev, zadnja številka je izšla tik po deželni volitvah, potem je utihnil.

Ne vemo, kaj se je medtem dogajalo, tudi nas to ne zanima dosti, brali pa smo v prenovljeni številki »Matajurja«, ki je izšla takoj po novem letu, naslednjo izjavo, ki marsikaj pove: »Na seji glavnega odbora Slovenske kulturne gospodarske zveze v Trstu dne 17. decembra 1973 je bilo sklenjeno po čudnem postopku, da se odpravi naš beneško slovenski časopis »Matajur«, ki izhaja od leta 1950. Uredniški odbor našega časopisa smatra ta sklep za nesprejemljiv in je odločil, da nadaljuje z izdajanjem »Matajurja«, glasila beneških Slovencev.«

Takoj po novem letu se je pojavil tudi »Novi Matajur«, ki je takoj dobil ves blagoslov SKGZ, Primorskega dnevnika, ljub-

poti, bodo prišli do boljših časov, je zaključil deželni svetovalec Slov. skupnosti.

Razvila se je nato zelo živahna, tuintam celo ostra debata, v katero je poseglo mnogo prisotnih, tako takih, ki nasprotujejo reševanju narodnostnih vprašanj Benečije, kot takih, ki so bili za dosledno reševanje vseh narodnostnih problemov. Predvsem je šlo za to, ali naj beneško narečje ostane le narečje ali pa naj se preko slovenskih šol Benečani uče tudi knjižnega slovenskega jezika. Razen redkih izjem so se prisotni izjavili za pouk slovenskega jezika. Država bi morala vsem

nuditi pravico šolanja v materinem jeziku!

Zal se pri tako važnem in načelnem vprašanju ni hotel izjasniti svetovalec KD Specogna, kar pomeni, da bo v deželnem svetu pač nastopal tako kot bo dobil napotke od zgoraj; kakšni so ti napotki, pa Slovenci prav dobro vemo. Še vrabcem na štrehi je namreč znano, da se velike stranke za nami samo poigravajo, predvsem zaradi volitev, ker jim pač naši glasovi prav pridejo. To bi morali vsi zavedni Slovenci čimprej doumeti, tako na Tržaškem kot na Goriškem in v Benečiji.

L. C., (Benečija)

Primer češkega vohuna „Robeka“

Svedska televizija je pred dnevi dala za javnost podrobno poročilo o rezultatu preiskave, ki so jo švedske oblasti vršile več kot pol leta pri češkem vohunu »Robek« po njegovem prihodu v Stokholm.

Na zaslonu televizije se je pojavil šef švedske varnostne službe in podal v zvezi s tem primerom kratko izjavo, iz katere je bilo razvidno, da so podatki pobeglega vohuna do vseh onih podrobnosti, ki so se dale preveriti v teku polletne preiskave, popolnoma točne in verodostojne.

V nadaljnji oddaji so gledalci dobili zares nazoren vpogled, kako je organizirana ta služba, kakšnih sredstev se poslužuje in kako praktično funkcionira, oblastem pa je prišel v roke dragocen dopolnilni material, saj so organi švedske varnostne službe imeli priložnost biti navzoči in sodelovati z vohunom pri prejetanju navodil in dajanju poročil od junija preteklega leta, ne da bi češka policija STB o tem kaj vedela.

Bravce »Katoliškega glasa« bo verjetno zanimal le oni del Robekovih odkritij, ki se nanašajo na organizacijo vohunske službe v socialdemokratskih režimih zahodne Evrope.

»Praška pomlad« iz leta 1968, precej podobno gibanje na Hrvaškem leta 1971 in verjetno vedno glasnejša lastna opozicija med intelektualci so pojavi, ki so dali misliti odgovornim dejavnikom v Kremlju. Upravičeno so morali priti do zaključka, da se bodo poizkusi humanizacije in liberalizacije socializma ponavljali in našli spet nove posnemovalce v državah sovjetskega bloka ali celo med republikami sovjetske države. Tako so socialdemokratski režimi na zahodu postali naenkrat politično nevarni. Zato je popolnoma razumljivo, da se je ruska tajna policija odločila, da ob podpori vseh držav vzhodnega bloka izvede splošno vohunsko ofenzivo proti socialističnim režimom Zahoda.

Odpadli glavni agent češke STB »Robek« je kot avstrijski državljan dobival podrobna navodila, kako naj začne z delom, da bo dobil zaupanje v stranki. Po praški žaloigri je pa njegovo navdušenje za komunizem vedno bolj plahnelo in v njem je polagoma dozorel sklep, da se umakne kljub nevarnostim, ki so v zvezi s takim korakom. Da tega ni storil že v Avstriji je imel tehtne razloge. Le predobro je poznal sestav avstrijske varnostne službe, ki je po njegovi izjavi dobesedno prepletena z vohuni vzhodnega bloka. Odkok v tej deželi bi pomenil zanj isto kot samomor, medtem ko na švedskem lahko računa z novim, neprimerno lepšim življenjem in v skladu z njegovo univerzitetno

izobrazbo ter poklicem, za katerega se je pripravljaval leta in leta.

B. P.

Marija Pomagaj v nazaretski baziliki

V Nazaretu so dogradili mogočno baziliko Marijinega Oznanjenja. Kaj hitro so posamezni narodi začeli postavljati v njej Marijine bodobe, ki jih časte v svoji domovini. Tako je tudi med slovenskimi romarji, ki so že obiskali Sveto deželo, vzniknil misel, da bi v svetem letu vzdali mozaik Marije Pomagaj z Brezij. Velikost mozaika je določena 120x250 cm. Tudi je že odobren lep prostor v zidu. Mozaik bo predstavljal podobo Marije Pomagaj z Brezij nad blejskim jezerom, obdano s Triglavom in Stolom ter napisom: Marija Pomagaj, Kraljica Slovencev. Pri delu samem sodeluje več umetnikov Slovencev. Proračun je 10.000 USA dolarjev (okrog 6.000.000 lir).

Da bi se moglo zbrati to vsoto, je bil sestavljen začasen akcijski odbor, ki mu predseduje msgr. Ignacij Kunstelj iz Anglije, blagajnik pa je rev. Ciril Lavrič, Kirchenstrasse 1, A-4053 Haid bei Ansfelden, Austria. Blagajnik je odprl poseben račun pri Volkskreditbank Linz / D. Zweigstelle Haid, Konto Nr. 11-419-444, »Aktion Nazaret«, A-4053.

Pobudniki te zamisli bi radi končali to delo do konca leta 1974, da bi za sveto leto 1975 mogli odkriti mozaik ob vseslovenskem romanju v Sveto deželo, ki je programirano od četrtega 24. aprila do petka 2. maja 1975. Odkritje podobe naj bi bilo 1. maja 1975.

Iz prijaznosti sprejema darove tudi naš list. S tem danes odpiramo v rubriki »Darovi« denarno nabirko »Za podobo Marije Pomagaj v Nazaretu«.

UTRIP CERKVE

Ukrajinski katoličani so nezadovoljni

V izseljenstvu živi dva milijona Ukrajincev, ki so zedinjeni s katoliško Cerkvijo. Njihov najbolj viden predstavnik je kardinal Slipy, ki živi v Rimu. Ukrajinski verniki so nevoljni na Vatikan, ki vzdržuje stike z Moskvo, nič pa ne naredi v obrambo pravic ukrajinskih uniatov. Te je Moskva nasilno priključila ruski pravoslavni Cerkvi, medtem ko je škofe in duhovnike sovjetske oblasti vrgla v ječe, kjer so skoraj vsi pomrli. Ob svoji zadnji sinodi v Rimu, na kateri se je zbralo 11 ukrajinskih škofov, ki živijo v svobodnem svetu, so škofje znova naprosili papeža, naj imenuje kardinala Slipyja za patriarha ukrajinske Cerkve, čemur pa se Vatikan protivi, češ da bi to povzročilo težave z Moskvo. Papež je skušal ukrajinske škofe, duhovnike in vernike pomiriti s tem, da je Slipyju podelil naslov »veliki škof«, kar pa seveda še daleč ni isto kot patriarh.

Pomen Kanizijevega društva

Kanizijevo društvo v Avstriji skrbi za materialno podporo študentov, ki študirajo bogoslovje. V dunajski Mozartovi dvorani so imeli svoj obračun in proslavo, katere so se udeležili razni škofje in vidne katoliške osebnosti. Društvo ima 88.347 članov in je v lanskem letu zbralo skoraj 4,5 milijona šilingov. V nagovoru je škof Laszlo povedal, da pomaga to društvo mnogim do duhovništva. On sam je kot osirotel mladenič po prvi svetovni vojni bil deležen podpore Kanizijeve družbe. Danes posveča društvo največjo skrb semenišču za pozne poklice, ki ima sedaj 110 študentov. Od teh jih več kot polovica postane duhovnikov. Letos jih je vstopilo na novo 37.

Strokovno-sindikavno združenje slovenskih profesorjev

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Tako so poimenovali na ustanovnem občnem zboru tržaški slovenski profesorji svoje strokovno-sindikavno združenje. Nemalo je bilo negotovanj, natolcevanj, napadov, katerim se je pridružil zlasti »Primorski dnevnik« in nato še občinski svetovalec KPI Stojan Spetič. Zadnja dva sta šla tako daleč, da sta ustanovitev novega združenja imenovala razbijaštvo sindikalne enotnosti med slovenskimi šolniki.

No, prav te tako zaželene sindikalne enotnosti pa že davno ni več. Večina šolnikov že dolgo časa več ne sledi pozivom sindikata ob stankah, sindikat jih ne zadovoljuje s svojim delovanjem in postopanjem. Ti, ki s sindikatom niso zadovoljni, so si sedaj ustanovili svoje združenje, katerega namen je poglobljati svojo strokovno usposobljenost, študirati probleme slovenskih srednjih šol in sindikalna zaščita članstva.

Združenje je organiziralo samo profesorje, prav pa bi bilo, da se organizirajo

tudi učitelji in upravno osebje. Vsaka od teh skupin ima svoje probleme, ki jih bo sama najbolje reševala. Živimo v pluralistični družbi, v kateri ima vsakdo popolno svobodo, da se organizira, kot mu je najbolj všeč in na način, ki bo najbolj uspešen.

Pred slovensko srednjo šolo stoji nova vprašanja in nove strukture kot jih predvideva zakon z dne 30. julija 1973 št. 477; v kratkem bo objavljen dopolnilni zakon Belci-Skerk. Oba zakona prinašata novosti, ki jih morajo vzeti v roke šolniki sami in slovenska javnost mora biti prav tako nanje pripravljena, saj je predvidena večja in širša udeležba pri reševanju šolskih vprašanj.

Zato je odveč vsak strah. Še dobro, da se še najdejo ljudje, ki imajo voljo prijeto za delo. Če pa bo sindikat spremeni način svojega dela, bo tudi našel dialog z združenjem in morda tudi enotnost, seveda na drugačnih osnovah, kot so je bili šolniki vajeni doslej.

Knjige Goriške Mohorjeve družbe za leto 1974

Goriška Mohorjeva družba (GMD) je izdala za leto 1974 naslednje knjige: 1. *Koledar* za l. 1974. 2. Dr. Fortunat Mikuletič, *Internatitit*. 3. *Slavnostni zbornik ob 50-letnici GMD 1924-1974* in 4. *Primorski slovenski biografski leksikon*. Prvi snopič tega leksikona (Priimki s črko A in B) zaradi tehničnih razlogov še ni izšel, toda bo izšel v naslednjem letu.

KOLEDAR. Tudi letošnji koledar je pester in vsebinsko bogat kakor vsi dosednji. Premotrimo na kratko nekatere članke. Psiholog A. Cuk piše o hipnozi in hipnotizmu. Razlaga hipnotične pojave in praktične uporabe hipnoze. »V sami praksi hipnoze,« pravi dr. Cuk, »ni ničesar, kar bi jo delalo samo po sebi nemoralno... Ne sme se uporabljati v zabavo ali iz same radovednosti. Mora se uporabljati samo v znanstvene ali zdravilne namene.« Kdor pazljivo prebere članek, bo imel jasen pojem o hipnozi.

Albert Rejec je napisal temeljit članek »Ob dvajsetletnici Trinke smrti«. Trinko je bil prvi katoliški politik v videmski pokrajini, ki so ga katoličani izvolili na pokrajinskih volitvah leta 1902. Trinko je dal pobudo, da se je že leta 1908 ustanovil urad za delo. Po prvi vojni je bil v vodstvu stranke »Popolarov«. Dvajset let je delal v katoliških organizacijah, toda bil je razočaran. Zelo ga je bolelo, da je demokratska stranka, s katero je sodeloval, zatajila po drugi svetovni vojni beneške Slovence. Še bolj ga je bolelo, da nadškof Nogarar ni odpravil krivic, ki so jih storili fašisti beneškim Slovcem na cerkvenem področju. Pri nekem srečanju je omenil, da je nadškofu Nogarar odločno izjavil, da se njegovo (nadškofovo) stališče glede beneških Slovcov nikakor ne strinja s krščanstvom.

Drago Štoka piše »Kaj smo prejeli z ustanovitvijo dežele Furlanije-Juljske Benečije in kaj moramo še doseči«. Dokazuje, da je volivni sistem za izvolitev deželnih svetovalcev krivičen za slovensko manjšino. Naglašja, da je temeljno vprašanje v zamejstvu slovenska politična samostojnost. Slovenci ne smejo biti sužnji neslovenskih strank, ne smejo se vezati z nobeno vsedrjavno italijansko stranko, ker to vezanje vodi k asimilaciji, k potujčevanju, kakor dokazuje praksa. Naša lista mora biti samo slovenska lista.

Globoko me je ganilo, kar je zapisal K. Humar: »Slovenskemu dekletu v spomin«. To slovensko dekletje je mlada 16-letna Berta Češčet iz Sovodnj ob Soči. Idealna kristjanka in Slovenka. Naj navedem samo ta njen zapisek, v katerem je izlila vso svojo dušo:

»Kako rada bi dala svojo mladost, študije in tudi svoje mlado življenje za domovino. Korajžna bi bila tudi v trenutku, ko bi me Bog poklical k sebi. Saj živim tesno združena z njim in hočem tako živeti, dokler ne bodo opešale moje zadnje moči in moje trudne roke ne bodo zadnje stisnile križa in ga krčevito pritisnile na moje umirajoče srce. Takrat porečem: Dala sem življenje za dve največji ljubezni: za Boga, za Domovino.«

Šla je v partizane in padla 23. decembra 1943 nad Crnim vrhom v borbi z Nemci. Materi je zapisala: »Potolaži naj te misel, da sem s križem na prsih umrla in s podočjo svoje nebeške Matere pred očmi.« Idealen vzor za našo mladino!

Prav je, da je v koledarju prikazano delovanje Petra Butkoviča-Domna, pisatelja, ugankarja in risarja; Andreja Uršiča, pionirja slovenskega šaha; Marjana Kosa, umetnika božji volji, baritonista; Franja Ravnika, buditelja Slovcem in Hrvatov v Istri, ter tistih velikih mož, katerih delovanje opisuje na kratko M. Jevnikar.

Slavko Bratina analizira tretje deželne volitve na Goriškem, ki so se vršile 17. in 18. junija 1973. Ugotavlja, da je lista Slovenske skupnosti obrzala skoraj v celoti svoje položaje.

Ob tej priložnosti naj pripomnim, da smo v dobi fašizma imeli po vaseh naše zaupnike. Obveščali so nas o razmerah v vasi. Pri volitvah so bili naši agitatorji. Ali ne bi kazalo organizirati stalne kade ali naših zaupnikov? Za nas je dragocen vsak glas.

Angel Cracina, nadžupnik v Bujah in nekdanji župnik v St. Lenartu Slovenov v Slovenski Benečiji, objavlja »Starogorski spomenik«. Na Stari gori nad Čedadom so molili v slovenskem jeziku. To nam dokazuje ta zapis (spomenik). V knjigi bratovščine sv. Marije na Gori sta dva lista, pisana na roko, ki vsebujeta očena, če-

ščenamarijo in apostolsko vero v slovenskem jeziku. Ta dva lista hrani sedaj nadškofijski arhiv v Vidmu. Rokopis je zelo važen zaradi starine in slovenskega jezika.

Literarni sestavki obsegajo črtice in pesmi. Posebno zagrabijo človeka vse tri Beličičeve črtice. Urednik jih je po pravici postavil na prvo mesto v koledarju. Vzete so iz vsakdanjega življenja v tržaški okolici, sočne po vsebini, živahne v svojem slogu, tekoče in čiste po jeziku. Vinko Beličič je mojster takih črtic. Skoda, da je letos edini zamejski pisatelj, ki se je oglašil v koledarju.

Literarni del zastopa še Andrej Čebokli. GMD se je želela pokloniti njegovemu spominu ob 50-letnici smrti. Ponatisnila je dve njegovi črtici »Otok živih« in »Velikonočno pismo«. Obe se nam danes zdita bolj zgodovinski dokument časa, ki so bili, kot pa živi umetnini. Čebokliju v spomin je v koledarju tudi ponatis pesmi J. Lovrenčiča »Drugi pogovor z Andrejem Čeboklijem« in pa kratak oris življenja in dela tega primorskega pisatelja, ki je tako mlad umrl kot zapoznela žrtev prve svetovne vojne; oris je izpod peresa Vinka Beličiča.

Ostanejo še pesmi. Pesniška bera je letos bolj skromna. Samo trije živeči pesniki so zastopani: Irenej, Fervidus in Boleslav. Ireneja poznamo že iz prejšnjih koledarjev. Drži se klasičnih pesniških oblik; tudi vsebinsko noče tekmovali s sodobnimi pesniki. Letos je objavil kar sonetni venec z akrostihom »Tebi, dragi tata«. Psvetilo pove vse.

Fervidus ali Ludvik Zorzut je pesnik naših primorskih krajev, ki mu narekujejo tako vsebino kot obliko pesmi. To se posebno vidi v Kanalski romanci. Novo ime v koledarju je Boleslav. To je pač psevdonim. Za njim se skriva pesnik sličen Ireneju: zvest klasičnim oblikam soneta in sonetnega venca se tudi Boleslav rajši ustavlja ob preteklosti kot ob sedanjosti. (Se nadaljuje)

Stojan Brajša

»SLOMSKOV DOM« V BAZOVICI

vabi na

PREŠERNOVO PROSLAVO

ki bo v nedeljo 3. februarja ob 17. uri v kinodvorani v Bazovici. Poleg govornika in recitatorjev sodelujejo otroški pevski zbor s harmonikarji in domači cerkveni pevski zbor pod vodstvom dr. Z. Hareja.

20 let zbora „Vinko Vodopivec“

Primorski akademski zbor »Vinko Vodopivec« je slavil v soboto 19. januarja dvajset let svojega delovanja. Za to priložnost je pripravil jubilejni koncert v Ajdovščini.

Zbor je nastal pred dvajsetimi leti v Ljubljani na pobudo skupine primorskih študentov, v kateri je bil tudi danes znani dirigent Anton Nanut. Zbor primorskih študentov si je kmalu nadel ime po priljubljenem primorskem skladatelju Vinku Vodopivcu in začel uspešno nastopati doma in v tujini, kjer je dosegel večkrat dobre uspehe na mednarodnih tekmovanjih.

Pomen in vlogo »vodopivcev« so na večeru lepo orisali razni govorniki, ki so prinesli zboru svoje čestitke. Med njimi primorski zvezni poslanec dr. Joža Vilfan, rektor ljubljanske univerze prof. dr. Janez Milčinski, zastopnik ZKPO Marjan Gabrielčič in Tomaž Pavšič kot predstavnik starejših »vodopivcev« in kot glasnik zbora sploh. Dr. Vilfan je orisal lik Vinka Vodopivca ne samo kot glasbenika, ampak tudi kot človeka in Slovenca ter vzpodbudil mlade člane zbora, naj bodo naprej vredni nosilci njegovega imena. Tomaž Pavšič pa je označil vodopivstvo kot nekaj izrazito primorskega. »Vodopivci so neposredni nadaljevalci svojevrstne in zavirljive pevske tradicije, ki je bila nenehno moralna spremljevalka njihovega boja za preživetje, za svobodo in združitev. Vodopivci so izpoved zahodne Slovenije.«

Program jubilejnega koncerta je bil zelo pester in zanimiv. Poleg Gallusa in Tomca je zbor pod svojim sedanjim dirigentom Branetom Demšarjem predstavil vrsto primorskih skladateljev od Vrabca in Merkuja pa do Simonitija in Venturinja. Posebno je ugajala pesem R. Simonitija na be-

Tečaj za učitelje šol s celodnevni poukom

V Domu duhovnih vaj (Le Beatitudini) v Trstu je bil od 19. do 26. januarja poseben tečaj za učitelje, ki poučujejo v šolah s celodnevni poukom. Vsaka taka šola je poslala po enega zastopnika. Udeležencev je bilo 43. Najštevilnejše sta bili zastopani pokrajini Videm in Pordenone. Slovensko šolo je zastopalo pet učiteljev: štirje s Tržaškega in eden z Goriškega.

Program tečaja je obsegal predavanja in razprave iz mladinske psihologije. Nadalje je bilo govora o sodobnem pouku glasbe in petja, o telovadnih igrah in ritmiki, odrsknem umejstovanju itd.

Značilnost tega tečaja je bila v tem, da je bila vsaka lekcija nazorno podana in je postalo vsem udeležencem jasno, da mora biti nova šola življenjska, kjer se otroci že v šoli naučijo raznih dejavnosti, ki jim bodo v življenju služile.

Predavatelji so bili razmeroma mladi ljudje, večidel učitelji. Popoldanskim dejavnostim so sledile zelo živahne in koristne večerne debate ob okrogli mizi.

Tečaj je uradno odprl tržaški šolski skrbnik dr. Fidenzi; prisotni so bili še goriški skrbnik dr. Imbriani ter šolska nadzornika dr. Bole in dr. Lebari. Ob zaključku je tržaški skrbnik izročil udeležencem diplome.

V borbi za svojo zemljo

Družba EZIT je 14. junija 1973 z dekretom razlastila Angelu Bertoku iz Vinjana št. 16 vrt, ki je za tega kmetovalca edini vir dohodka, saj ga intenzivno z namakanjem obdeluje in mu daje na kv. meter okrog 2.000 lir čistega dohodka. Z njim preživlja sebe in svojo družino. Razlastitev ni bila potrebna, ker je vrt zraven javne ceste in ne bo nikdar služil bodočim tovarnam, saj je EZIT že vrnil razlastično drugo vrt v bližini. Angel Bertok je zato prek odvnetnika dr. Bertoka vložil na EZIT zahtevo, naj mu vrt vrne, ker se bo v nasprotnem primeru znašel skupno z družino zaradi krivične razlastitve na cesti.

V razlastitvenem dekretu je sicer določena odškodnina, ki pa predstavlja le polovico enkratnega letnega dohodka. A lastnika vrta ne zanima denar; on hoče dobiti nazaj svoj vrt, za to pa je pristojen le EZIT.

Zato se je Angel Bertok pismeno obrnil na tiste predstavnike EZIT-a, ki se javno proglašajo za zaščitnike kmečkih delavcev (med njimi sta tudi dolinski župan Lovriha in župan iz Milj, oba vneta komunisti ter obenem člana EZIT-a), da ga podprejo v njegovem pravičnem boju za odvzeto zemljo, obvestil pa je tudi Kmečko zvezo ter slovenski tisk (Katol. glas, Novi list, Gospodarstvo in Primorski dnevnik) z željo, da mu stojijo ob strani v neenakem boju zoper mogočni EZIT.

Sveži grobovi

Na Opčinah smo položili k večnemu počitku Rudolfa Sosiča, po domače Drnjac-kotovega. Pokojni je bil zelo zaveden Slovenec in se je kot tak izpostavljal v težkih časih fašizma, pa tudi takoj po vojni, ko so komunisti hoteli enostavno dati vse zamejske Slovence v rdečo vrečo. Pokojni Dolfo je bil značajan mož ter je zato kot demokratičen človek dobro vedel, da njegova pot ni pot v službo kakršne koli diktature, ampak pot slovenske zavednosti.

Pokojni Rudolf Sosič je v tem narodnem duhu vzgojil tudi svoje otroke in bližnje, tako kot jih je naučil ljubiti domačo zemljo in trdo delo. Naj zato uživa v onostranstvu zaslužen plačilo.

Domačin

Skupna Prešernova proslava

Slišal sem glasove, da letos ne bo skupne Prešernove proslave v Trstu. Če je to res, se sprašujem, če ni to morda tudi znak ideološkega zaostvanja jugoslovanske politike. Verjetno gredo take skupne akcije, kot je bila Prešernova proslava obeh osrednjih organizacij na Tržaškem, na živce tistim, ki bi radi razbili Slovence v zamejstvu, ker jim gre predvsem za partijsko čistost. Tako so ustvarili v Benečiji »Novi Matajurs«, potem ko niso več popolnoma obvladali »Matajurja«, razbili naša športna društva s tem, da so jih začeli vabiti v svoje politične organizacije ter jim obljubljati denar, še prej so septembra v Bazovici preprečili blagoslovitev spomenika padlim itd.

Rad bi vsekakor vedel, kaj je Slovenska prosveta v Trstu naredila za ohranitev te edine skupne manifestacije zamejskih Slovcov ob slovenskem kulturnem prazniku. (Podpis)

Sosič 16.000; Škerlavaj Terezija v isti namenu 4.000; Sosič Zdenka 5.000 lir.

Za cerkvice na Banah: Gorup Zofija 3.000; Milkovič Kristina 1.000; Krevatin Fabio 10.000 lir.

Za popravilo cerkvice na Ferlugah: Markon Regina 50.000; Ferluga Ivanka, Trst, 5.000; Andolšek Ivanka 2.000 lir.

Amalija Ferigo, Ločnik, je darovala po 5.000 lir za Alojzijevišče in Zavod sv. Družine.

Za Slomskov dom v Bazovici: ob 12-letnici poroke Bruno Skenk in Danica Debevec 7.000; Knez Ivanka v spomin pok. sestre Ane Bužečan 10.000 lir.

Za novi oltar v Bazovici: Polde Tomažin 10.000; v spomin pok. Valentina Ukusič: sin Ernest 25.000, prijatelj Franko, Drobnik in Bidoli 15.000; Zora Presl 10.000, Marc Jože 5.000, v spomin pok. Stanislava Grgič žena Boža 10.000, Valerija in Cvetko Grgič 10.000, Cvetko Grgič in Anton Grión vsak po 18 ur dela, v spomin Angela Zagar žena Pjerina 5.000, Cufar Rozina 5.000, N. N. 10.000, družina Leban 20.000, v spomin pok. Angele Persič: hčeri Mirjana 2.000 in Bruna 5.000, Marija Križmančič 3.000, Babuder Emilija 1.000, Marija in Dora Živic 3.000, v spomin pok. Mihaela in Marije Marc sin Svetko in Zora 5.000; iz Gropade; Marija Kalc 1.000, Avguštna Kalc 2.500, Francka Pečar 2.500, Albina Križmančič 5.750, ostanek nabirke za cvetje ob božičnih praznikih 4.800; iz Padrič: Chiozzotto Gaetano 5.000; v spomin pok. mame Gizele Zagar hči Marija Kalc 5.000, v spomin očeta Avguštna Mahnič hči Zofka 4.000; iz Peska: Marija Simonato 10.000 lir.

Za ogrevanje cerkve v Bazovici: Zagar Marija 10.000, Marc Jože 5.000, Zdenka Marc 4.000, Pjerina Zagar 1.000, Cvetko in Valerija Grgič 10.000, Bruna Drobinez 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Z GORIŠKEGA

Lutkovno gledališče na Goriškem

V organizaciji Stalnega slovenskega gledališča iz Trsta je gostovalo na Goriškem Lutkovno gledališče iz Ljubljane. Do sedaj nismo še imeli priložnosti, da bi videli pri nas to vrsto gledališke umetnosti, ki je zelo znana v Sloveniji. Tudi italijanskim otrokom niso znane lutke, ki govorijo, plešejo in se vrtijo na odru kot bi bile žive. Poznajo jih le iz slikanic.

Zaradi tega je bilo ob napovedi, da bo gostovalo Lutkovno gledališče, pričakovane tem večje ne samo med otroki, marveč tudi pri njihovih vzgojiteljih in mamicah, ki so otroke spremljale na predstavo.

Mislil, da nihče ni bil razočaran. Otroci so uživali ob Petriku, malem tigru, ki je bil zelo boječ in so ga zato prezirali njegovi vrstniki tigrički. Zaradi tega je odšel po svetu, da si pridobi pogum. Iskal ga je v mestu, med vojaki, v cirkusu, toda nikjer niso imeli zanj poguma. Ali bo ostal zmeraj strahopetec, ki se boji teme, avtomobilov, konjev, netopirjev, ki se sploh boji vsega? Njegova mamica-tigrica je zbolela. Peter je dobil pogum, da je za mamo šel iskat zdravila in se nikogar ni ustrašil. Tedaj so ga prijatelji tigri znova sprejeli medse kot svojega tovariša.

Ob tej pravljici so otroci videli, kako se je vse resnično dogajalo na odru, saj so lutke bile kot žive.

Lutkovno gledališče je nastopilo v ponedeljek v Katoliškem domu v Gorici za otroke iz mesta in bližnje okolice, v torek popoldne v Zupnijskem domu v Dobrodubu ter zvečer v Kulturnem domu v Sovodnjah. Tudi na Tržaškem so nastopili na raznih krajih.

Mnenja smo, da je bila zamisel posrečena in da bi bilo prav, ko bi nas tudi v bodoče vsako toliko obiskalo to ali kako drugo lutkovno gledališče iz Slovenije, ko pa pri nas takih stvari nimamo.

Ob koncertu komornega zbora iz Nove Gorice

Program nedeljskega koncerta, ki ga bo na pobudo SKPD »Mirko Filej« imel novogoriški komorni zbor, zasluži, da ga v nekaj vrsticah predstavimo. Še prej pa bežno predstavimo sam Komorni zbor Nova Gorica. Ta pevška skupina je nastala v novem mestu onstran državne meje in ima za namen kulturno gojitev slovenske pesmi, tako umetne kot tudi narodne. Zbor sam je že večkrat nastopil v Novi Gorici ter v raznih drugih središčih Primorske, obenem pa tudi na reviji »Primorska poje«. Komorni zbor vodi dirigent prof. Stefan Mavri.

V koncertnem programu, ki ga bomo slišali prihodnjo nedeljo v Katoliškem domu, nam bo zbor predstavil vrsto del iz domače zborovske glasbe. Pri tem pa mislimo na staro in novo slovensko zborovsko pesem. Od starih avtorjev bosta zastopana Gallus in Dolar, novejša pa bodo predstavljali Jenko, Hubad, Tomc, Marolt, Mirk in Mavri.

V prvem delu bo novogoriški Komorni zbor odpeval poleg dveh Mavrijevih skladb dve znani Gallusovi kompoziciji, in sicer »Ecce quomodo moritur« ter »Resonet in laudibus«. Gallus je našim zborom in publiki že tako znan, da ga ni več treba predstavljati. Sledile bodo razne priljubljene slovenske narodne v priredbi že zgoraj omenjenih skladateljev.

Drugi del koncerta obsega zanimivost večera, in sicer Dolarjev »Miserere«. Janez Krstnik Dolar je bil slovenski skladatelj 17. stoletja in spada torej v baročno obdobje. Izgleda, da je bil doma iz Kamnika, čeprav niso biografski viri v tem oziru prav gotovi. Vsekakor je deloval na Kranjskem, Avstrijskem in Nemškem. Pisal je zlasti instrumentalna dela, med njimi so znani Balletti e Sonate, obenem pa tudi vokalno-instrumentalne skladbe. Sem spada njegov »Miserere mei Deus«, za katerega navaja Valvasor letnico 1665. Tako piše o njem glasbeni zgodovinar Dragotin Cvetko: »Dolarjeve kompozicije kažejo izvrstno verziranost v kompozicijski tehniki in močno invencijo. Njihova melodika... je sveža, tekoča in ponekod lahkotna, tako da spominja na ljudsko tematiko... Vokalne in instrumentalne grupe se v njegovih cerkvenih skladbah duhovito menjavajo in vežejo...«

Pri tej skladbi nastopajo kot solisti Stana Stanič in Nada Simsič (sopran), Dolores Budal (alt), Ludvik Ličar (tenor) in Zdravko Rifelj (bas). Pri orglah je prof. Hubert Bergant.

Nabirke v nedeljo 3. febr. so namenjene katoliškemu tisku. Velikodušno prispevajmo!

Prireditve v korist našega katoliškega tiska

Letošnja prireditve preteklo nedeljo v korist slovenskega katoliškega tiska v Katoliškem domu je zadovoljila kot že dolgo ne in pomeni za prireditelje velik moralni, pa tudi materialni uspeh. Prepoved zasebnih avtomobilskih voženj ni prav nič zmanjšala števila prisotnih; nasprotno: zdi se, da so prišli mnogi taki, ki jih drugače v Katoliškem domu ni videti.

Srečolov je vedno privlačen, zlasti če so dobitki tako lepi in bogati kot jih zna vedno pripraviti uprava »Katoliškega glasa«. Povpraševanje po njih je bilo tako veliko, da so srečke v kratkem času zmanjkale. Gotovo bi jih šlo vsaj tisoč še v promet.

Tudi komedija »Zdravnik po sili«, ki so jo izvajali marljivi člani dramske družine PD »Standrež«, je nadvse zadovoljila prisotno občinstvo, ki se je pristrčno zabavalo. Igralcem se pozna večja roka režiserja A. Pregarca, ki je bil pri igri osebeno navzoč. Njemu in igralcem naše iskreno priznanje!

Otvoritvene besede je izrekel glavni urednik »Katoliškega glasa« dr. Kazimir Humar, ki je obenem podal prikaz slovenskega katoliškega tiska v Italiji. Ta prikaz objavljamo na drugem mestu.

Praznovanje zaščitnika časnikarjev

Po novem bogoslužnem koledarju obhaja Cerkev praznik sv. Frančiška Saleškega, ki je patron časnikarjev in tiskarjev, 24. januarja. Goriški nadškof že vrsto let ta dan povabi časnikarje in tiskarje k sveti maši, ki se daruje jance.

Tudi letos je bilo tako. V eni velikih soban škofijske palače so se zbrali številni povabljeni. Na improviziranem oltarju je nadškof msgr. Cocolin opravil sv. mašo v koncelebraciji dveh urednikov »Katoliškega glasa« dr. Močnika in dr. Humarja, ter urednikov škofijskega lista »Voces Isontina« Zambonardija in Boscarola. Ob liku sv. Frančiška Saleškega je g. nadškof razvil nekaj misli o poslanstvu in odgovornosti časnikarjev v sedanji dobi.

Po sv. maši je g. nadškof povabil vse navzoče na kozarec vina. Ob tej priložnosti ga je v imenu vseh prisotnih pozdravil časnikar dnevnika »Il Messaggero Veneto« Marco Di Blas. Orisal je delikatni položaj, skozi katerega gre časnikarstvo v zadnjem času. Vznemirja ga zlasti pojav, da veliki listi prehajajo v lastnino gospodarskih močnejšev in so vedno bolj od njih odvisni, mali listi pa se morajo boriti za svoj obstoj, če želijo ostati resnično neodvisni.

Po srečanju pri g. nadškofu so odšli časnikarji na goriški grad, kjer so imeli v gostilni »Lanterna d'oro« skupno večerjo.

2. predavanje za odraslo mladino

Preteklo soboto je bilo v Katoliškem domu drugo predavanje za odraslo mladino. Udeležba je bila večja kot pri prvem. Predaval je dr. Peter Komac, psiholog in vodja centra za duševno prizadete otroke v Gradiški. Govoril je o psihološkem razvoju otroka tja do pubertete. Predavanju je sledila debata, v katero je poseglo več navzočih. Vrtela se je predvsem okrog vprašanja svobodnega odločanja in odgovornosti pri otroku.

Prihodnje predavanje bo v soboto 2. februarja ob 20.30. Govorila bo ga. Majda Musck iz Ljubljane o ljubezni med mladimi.

Naslednje predavanje, dne 9. februarja bo imel p. Marijan Šef, ki je po doseženem doktoratu iz medicine šel k jezuit m.

Dobra žena je odšla

V Vrtojbi so v petek 25. januarja položili k večnemu počitku Milko Humar vd. Fornazarič. Ob njeni zadnji poti v cerkev jo je spremljalo veliko domačinov in številni sorodniki. Saj je pokojna imela osmero otrok, od katerih se jih je šest poročilo. Sv. mašo in pogrebne obrede je opravil domači župnik Bernardin Godnič ob asistenci msgr. Močnika, nekdanjega župnika v Vrtojbi, in dr. Humarja, ki je bil nečak pokojne Milke.

Pokojnica je učakala lepo starost skoro 89 let ob dokaj dobrem zdravju. Njena mladost je bila težka, saj je z 12 leti izgubila mater in je kot najstarejši otrok v družini morala skrbeti še za tri brate in sestre. Tudi pozneje ji življenje ni bilo postlano z rožami ob tako številni družini in v trdih letih med obema vojnama. Toda imela je globoko vero in je bila zaupno pobožna. To ji je pomagalo prenašati udarce življenja in tudi izgubo moža ob bombardiranju mirenskega letališča v marcu 1944.

Njena vera je bila tudi tista sila, ki jo je vodila pri delu za bližnjega. Saj ni bilo bolnika v vasi, da ga ni obiskala, ali potrebnega, da mu ni pomagala. Ker so njeni sinovi in sorodniki glavni stebri pri vrtojbenkem pevskem zboru, je ta, pomnožen s člani Goriškega okteta, zelo občuten pel pri pogrebu in v cerkvi.

Naj počiva v miru ob možu in sinu Milanu. Sorodnikom, posebno gdč. Milki naše sožalje.

Razstava slikarja Andreja Košiča

Naš goriški slikar Andrej Košič bo v petek 1. februarja odprl razstavo svojih del v galeriji Pro Loco na Rozto. Njegove umetniške zmožnosti so znane ne samo na Goriškem in Tržaškem, temveč tudi drugod. Razstava bo odprta vsak dan razen ob nedeljah od 9. do 13. in od 15. do 19. ure vse do 13. februarja. Toplo priporočamo vsem, da si to razstavo ogledajo.

Prometna nesreča

Prejšnji četrtek 24. januarja je postal na cesti iz Cedadra proti Krminu p. Bruno (v svetu Silvester) Abram iz kapucinskega samostana v Gorici žrtev hude prometne nesreče.

Ko se je vračal s Stare gore, se je pri kraju Corno di Rosazzo vanj zaletel avtomobilist, ki ni spoštoval znaka »stop«. P. Bruno je dobil hude poškodbe na glavi, vendar možgani niso bili poškodovani. Zdraviti se bo moral mesec dni.

P. Bruno pridno pomaga po slovenskih farah. Ko je doživel lani gabrski župnik tudi prometno nesrečo, ga je dalj časa nadomestoval. Letos uči verouk v Dolu in na Vrhu. P. Brunu želimo, da bi čimprej okreval in spet mogel pričeti s svojim delom.

Okrogla miza o katoliškem tisku

Na pobudo SKPD »F.B. Sedej« je bila v četrtek 24. januarja zvečer v župnijskem domu v Steverjanu okrogla miza o katoliškem tisku, ki so se je udeležili člani društva, domači župnik in urednika »Katoliškega glasa« iz Gorice dr. Humar in J. Jurak.

Dr. Humar je podal zgodovino prvih vojnih let in kako je prišlo do ustanovitve najprej »Slovenskega Primorca« ter nato »Katoliškega glasa«, Marjan Terpin pa je prikazal pomen domačega glasila »Števerjanski vestnik«.

V razgovoru je bilo povedano, kaj bi si bralci od »Katoliškega glasa« še želeli, obenem pa je padlo več predlogov, kako »Katoliškemu glasu« pomagati, da bo finančno obstal in prišel do novih naročnikov. Stanek je zelo živahno potekel. Pokazalo se je, da so taka vrsta srečanj koristna in potrebna in da jih bo kazalo pripraviti tudi po drugih vaseh.

Nova šolska stavba v Steverjanu

V Steverjanu bo zgrajena nova šola, v ponos vsem občanom in v zadoščenje vsem, ki so k temu pripomogli. Prva slovenska šola je bila že v času narodnoosvobodilne borbe. Takoj po vojni pa so Steverjanci z lastnimi sredstvi zgradili na Valerišču majhno šolsko poslopje, ki je vrsto let služilo za ljudskošolski pouk in večerne tečaje. Leta 1960 je občina zgradila dve novi stavbi za ljudsko šolo, eno v Jazbinah, drugo na Valerišču. Po ustanovitvi šole s celodnevnim poukom so bile vse tri šole v občini združene.

Staro poslopje ne odgovarja več potrebam šole s celodnevnim poukom; zato je občinska uprava pred dvema letoma zaprosila in dobila od deželne vlade posojilo v znesku 140 milijonov lir in 40 milijonov podpore za gradnjo novega šolskega poslopja. Zahvaliti se moramo tudi našemu deželnemu svetovalcu dr. Dragu Štoki, ki je zastavil vse moči, da je dežela odobrila podporo in zagotovila vso pomoč.

Stroški za gradnjo bodo znašali lir 170.554.990, za opremo in druge pritrilke pa bo potrošenih 29.445.010 lir (skupno torej 200 milijonov). Načrt je izdelal inž. B. Bensa iz Gorice, ki je načrtoval z ozirom na potrebe današnje šole. Površina stavbe bo merila približno 850 kv. metrov. Učilnic bo šest; vsaka bo imela tudi prostor za pouk na prostem. Nameščena bo še telovadnica, ki bo tako urejena, da bo imela tudi oder in se bo po potrebi spreminila v dvorano. V prvem nadstropju bodo še ambulatorij, zbornica, sobe za stanke s starši ter majhno stanovanje za postrežnika. Prilije bo tako urejeno, da bo vsebovalo šolsko kuhinjo, obednico, garažo za šolski avtobus in skladišče za hrano. Nad učilnicami bodo še prostori za ročna dela, na odprtem pa majhno športno igrišče. Stavba bo stopničaste oblike in se bo lepo prilagodila okolici. Načrt je občinska uprava odobrila v petek 11. jan. letos.

Stevejanci se bodo lahko postavili s to novo pridobitvijo, zlasti še ker so vedno dajali veliko važnost šoli, saj je to najboljši porok za napredek in za ohranitev slovenskega življa v zamejstvu. Zelij si, da bi šola uspevala; pri tem se obračajo predvsem na učiteljstvo, ki ni včasih tem željam ustreglo. Solnikom bo dana možnost, da se izkažejo, ker vaščani nočejo samo lepih, novih zidov, temveč tudi novega duha in razpoloženja v šolskih prostorih.

Številčno stanje duhovnikov v ljubljanski nadškofiji

V letu 1973 je bilo v ljubljanski nadškofiji posvečenih 17 škofijskih in 13 redovnih novomašnikov. Sedaj imajo v nadškofiji 93 bogoslovcev in 50 malosemeniščnikov. Skupno število duhovnikov v nadškofiji znaša 342, po svetu pa jih je 171.

V nedeljo 20. januarja je ljubljanski nadškof dr. Jožef Pogačnik v Innsbrucku posvetil 10 diakonov, od katerih sta bila dva Slovenca. Nadškof dr. Pogačnik je svoj čas sam študiral v Innsbrucku in tam naredil doktorat iz teologije.

Orglarski mojster nas je zapustil

Po kratki bolezni je v goriški civilni bolnišnici umrl Bogomil Valiček. Pokopali so ga na goriškem mestnem pokopališču v torek 29. januarja. Učakal je šele 50 let.

Pokojni Bogomil je bil zadnji iz družine Valiček, znanih goriških izdelovalcev orgel. Njegov oče je bil Čeh in se je z družino naselil v Gorici po prvi svetovni vojni. Najprej je delal pri podjetju Kacin, nato se je osamosvojil in izdeloval orgle v lastni obrtniški delavnici. Kot orglarskega mojstra ga je poznala vsa naša dežela, saj je naredil ali popravil številne orgle po naših cerkvah. Izdeloval je tudi harmonije.

Očetu sta pomagala oba sinova, Jože in Bogomil. Po očetovi smrti pred skoro tridesetimi leti sta njegovo delo tudi nadaljevala in po zadnji vojni postavila večje število orgel ali jih popravila. Sedaj je njunega dela konec. Lani je umrl Jože, letos pa Bogomil. Tako je Gorica izgubila zadnje domače izdelovalce orgel in harmonijev. Mami in sestrama naše sožalje.

ZA KMETOVALCE

Sporočilo kmetovalcem Boljunca, Doline in Krogelj

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvu v Trstu obvešča kmetovalce Boljunca, Doline in Krogelj, ki jih je prizadela toča 9. julija 1973 in ki niso še predložili prošnje za v tem primeru predvideno ugodno posojilo, da na podlagi deželnega zakona št. 56 z dne 30. 11. 1973, objavljenega v deželnem uradnem listu št. 58 lahko napravijo prošnjo za posojilo do vključno 2.2.1974. Neposredni obdelovalci bodo razen ugodnega posojila dobili, kot predvideva omenjeni zakon, še 20 % prispevek na odobreno posojilo.

OBVESTILA

Dramski odsek PD »Standrež« uprizedi v nedeljo 3. februarja ob 17. uri v Kulturnem domu v Sovodnjah Moliérovo komedijo »Zdravnik po sili«.

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 4. februarja ob 20.15 predaval msgr. Leopold Jurca iz Kopra o sprejemu slovenske in hrvaške delegacije iz Istre pri zavezniški razmejnitveni komisiji leta 1946.

Versko predavanje. V petek 8. februarja ob 20. uri bo v Marijinem domu, ul. Risorta 3 v Trstu predaval Anton Stres, profesor modroslovja na bogoslovni fakulteti v Ljubljani o temi »Ko človek trepetja za lastno veličino« (misel G. Marcela).

Slovenska prosveta iz Trsta obvešča, da bo njen letošnji redni občni zbor v torek 19. februarja ob 20. uri v dvorani v ulici Donizetti 3.

Ljudski oder uprizedi komediji »Mutasti muzikant« in »Ne kliči vraga« v soboto 2. februarja ob 20.15 v župnijski dvorani v Standrežu, v nedeljo 3. februarja ob 17. uri v župnijski dvorani v Doberdobi, v torek 5. februarja ob 15.30 v Kulturnem domu v Trstu.

Pravljica igra »Pepelka« bo v torek 5. februarja ob 15.30 v Kult. domu v Trstu.

DAROVI

Za Katoliški glas: družina Pertot, Trst, 10.000; Dolenc-Hollstein Marija 1.000; Skerlavaj Terezija 5.000; Nela Cijan, Rupa, 1.000; v spomin tragične smrti dragega brata N. N. 10.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: namesto cvetja na grob Silvine Čuk darujeta družini Sakside in Brajnik 15.000 lir.

Za Alojzijevišče: M. Z. 5.000 lir.

Ob obletnici mamine smrti darujeta sestri Elica in Natalija po 2.500 lir za Alojzijevišče, Zavod sv. Družine, cerkev sv. Ivana v Gorici in za Katoliški dom.

Za Katoliški dom: Franc Bidovec, Argentina, 100 pesov; Ana Vetrlih 5.000 lir.

Za steverjansko cerkev: namesto cvetja na grob Frančiške Ciglič darujejo oče Stanič in hčere, Bukovje 8, 10.000 lir.

V spomin blage gospe in velike mame Fride Ehrlichove daruje Franc Terpin za Zavod sv. Družine 20.000 lir.

Ob 30. obletnici mučeniške smrti brata Ladota Piščanca darujejo njegove sestre za Makedonijo 20.000 lir.

V spomin pok. Viktorja Misleja iz Nabrežine daruje Radijski oder za tiskovni sklad Kat. glasa 10.000 lir.

F. M., Gorica, za katoliški tisk, za Zavod sv. Družine in Alojzijevišče po 2.000 lir.

Za skavte Rupa-Peč: N. N., Rupa, 5.000 lir.

Povišanje minimalnih pokojnin

Italijanska vlada je na svoji seji 24. januarja odobrila zakonski osnutek o povišanju minimalnih pokojnin, družinskih doklad in doklad za brezposelne. Ukrep ima retroaktivno veljavno moč od 1. jan. letos.

Minimalne pokojnine so bile povišane na 42.950 lir za odvisne delavce; na 34.800 lir za avtonomne delavce in na 25.850 lir za osebe, ki nimajo drugih dohodkov ter več kot 65 let.

Doklada za brezposelnost je bila podvojena in znaša sedaj 800 lir dnevno. Družinska doklada je bila zvišana na 8.000 lir mesečno za ženo in še ne preskrbljene otroke.

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15. **Dejstva in mnenja:** 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 3. do 9. februarja 1974

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu, 11.15 Mladinski oder: »Črni gusar«, 12.00 Nabožna glasba, 12.15 Vera in naš čas, 12.30 Nepozabne melodije, 13.00 Kdo, kdaj, zakaj..., 16.00 Sport in glasba, 17.00 »Tri bežna srečanja«, Radijska igra, 17.50 Nedeljski koncert, 18.30 Mojstri jazz, 20.30 Sedem dni v svetu, 20.45 Pratika.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole, 12.00 Opoldne z vami, 14.30 Pregled slov. tiska v Italiji, 17.00 Za mlade poslušavce, 18.15 Umetnost..., 18.30 Radio za šole, 18.50 Glas in orkester, 19.15 Odvetnik za vsakogar, 20.35 Slovenski razgledi, 22.15 Nočurno za vas.

Torek: 11.35 Pratika, 12.50 Medigra na pihala, 17.00 Za mlade poslušavce, 18.15 Umetnost..., 18.30 Komorni koncert, 18.10 »Literarne vaje«, 19.25 Za najmlajše, 20.35 E. Wolf-Ferrari: »Il campiello«, opera.

Sreda: 11.40 Radio za šole, 12.00 Opoldne z vami, 17.00 Za mlade poslušavce, 18.15 Umetnost..., 18.30 Radio za šole, 18.50 Koncert, 19.10 Higiena in zdravje, 19.20 Zbori in folklor, 20.35 Simfonični koncert, 21.35 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi, 17.00 Za mlade poslušavce, 18.30 Nove plošče resne glasbe, 19.10 Spomin na Jakoba Ukmarja, 19.25 Za najmlajše, 20.35 »V mraku«, Radijska drama, 21.50 Skladbe davnih dob, 22.15 Klasični amer. lahke glasbe.

Petek: 11.40 Radio za šole, 12.00 Opoldne z vami, 17.00 Za mlade poslušavce, 18.15 Umetnost..., 18.30 Radio za šole, 18.50 Sodobni italijanski skladatelji, 19.10 Likji iz naše preteklosti: Avgust Pirjevec, 19.20 Glasba na Prešernove stihe, 20.35 Delo in gospodarstvo, 20.50 Koncert.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet, 15.45 Avtoradio, 17.00 Za mlade poslušavce, 18.15 Umetnost..., 18.30 Koncertisti naše dežele, 19.10 Družinski obzornik, 19.25 Revija zborovskega petja, 20.35 Teden v Italiji, 20.50 »Odskočna deska«, 21.30 Vaše popevke.

LJUBLJANSKA TV

Sporod od 3. do 9. februarja 1974

Nedelja: 9.30 Vojna in mir, 11.05 Otroška matineja, 11.55 Smuk v St. Moritzu, 13.30 Nedeljsko popoldne, 18.05 Vohunka brez imena - film, 20.35 Zdrava vdova - češka komedija, 21.25 Nigerija.

Ponedeljek: 17.45 Kljukec se zmoti, 18.25 Enciklopedija živali, 20.30 Jugoslavija eks-pres - drama, 21.30 Kulturne diaganale.

Torek: 16.45 Smuk za ženske v St. Moritzu, 18.00 Snežna kraljica, 18.30 Koncert, 19.00 Dosežki medicine, 19.20 Nemi film, 21.20 Sam med volkovi.

Sreda: 16.10 Veleslalom za moške, 17.40 Poly in črni diamant, 18.25 Na sedmi stezi, 19.00 Prijatelj glasbe, 19.20 Beneško slikarstvo 17. in 18. stoletja, 20.35 Roparji - alžirski film.

Četrtek: 16.15 Slalom za ženske, 17.45 Finžgar: Razvalina življenja, 18.55 Prešernova proslava, 20.40 V kipečem loncu, 21.40 Četrtekovi razgledi, 22.10 Nočurno: Povodni mož.

Petek: 17.40 Veseli tobogan: Medvode, 18.20 S kvartetom Do, 20.25 Gospodarski komentar, 20.40 Ljubezen na odoru - film.

Sobota: 12.55 Veleslalom v St. Moritzu, 15.35 Daktari, 16.25 Košarka Lokomotiva: Bosna, 18.15 Hokey Jesenice: Olimpija, 22.20 Colditz - film.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SKPD »MIRKO FILEJ« - GORICA

vabi na

KONCERT

ki ga bo imel v nedeljo 3. februarja ob 16. uri v Katol. domu

KOMORNI ZBOR NOVA GORICA

Dirigent: prof. Stefan Mavri

Vstopnina: 500 in 300 lir

Prizor iz prologa »Improvizacija v Versailles«, ki je uvod v Moliérovo komedijo »Zdravnik po sili« in so jo člani dramske skupine PD »Standrež« preteklo nedeljo ponovili v Katoliškem domu. Od leve: Magda Lupin, Milan Brešan in Mirjam Marvln